

AKADEMIA GÓRNICZA W KIELCACH

Na mocy postanowienia namiestnika królewskiego z 20 lutego 1816 roku, 1 czerwca tego roku utworzono **Główną Dyрекcję Górniczą**. Ściśle z nią powiązana miała być „szkoła górnicza praktyczna w celu kształcenia zdatnych do kopalni urzędników i oficyalistów założona”. Inicjatorem powstania kieleckiej uczelni był [Stanisław Staszic](#).

Dla **Akademii Górniczej (Szkoly Akademiczno-Górniczej)** przeznaczono północne skrzydło pałacu biskupów krakowskich w Kielcach, w którym umieszczono sale wykładowe, [laboratorium](#), pokoje dla studentów i nauczycieli. Na piętrze pałacu znalazły się biblioteka i gabinet historii naturalnej. >

Skrzydło dawnego pałacu biskupów krakowskich w Kielcach, w którym mieściła się Akademia Górnicza

Życie studenckie regulowały „Przepisy dla uczniów”, które omawiały warunki przyjęcia na uczelnię, tok studiów, zachowanie i obowiązki uczniów. Obowiązkiem studentów, nazywanych w szkole górniczej **elewami**, było m.in. noszenie munduru górniczego określającego ich przynależność do odpowiedniej klasy Korpusu Górniczego. Zajęcia prowadzono w języku polskim i niemieckim. Oprócz zajęć teoretycznych uczniowie odbywali także praktyczną naukę zawodu. Zajęcia przeprowadzano w laboratorium umieszczonym w północnym skrzydle pałacu biskupów krakowskich w Kielcach oraz w nowo utworzonej **„Hucie Aleksandra” w Białogonie**.

Następca Staszica **Franciszek Ksawery Drucki-Lubecki** przeniósł w 1826 roku Dyрекcję Górniczą wraz ze szkołą górniczą do Warszawy, gdzie zamierzał przekształcić kielecką akademię w pierwszą polską politechnikę.

